

1. Під час уроків краще обмежити до мінімуму фактори, що відволікають. Вибір місця за партою для гіперактивного учня-в центрі класу навпроти

дошки і недалеко від столу вчителя.

2. Для того, щоб краще утримати увагу дитини в процесі виконання завдання на уроці, вчитель може скористатися простими прийомами: підійти ближче до парти цього школяра, або доторкнутися до плеча дитини, чи за допомогою спеціального жесту вказати на необхідність виконання завдання. Якщо дитина відволікається, то корисними будуть такі запитання: „То на чому ми там зупинилися?” „Давай подумаємо, що тут потрібно зробити?” тощо.

3. Для зниження імпульсивності важливо, щоб навчальні заняття планувалися за чітким розкладом. Завдання, що виконуються на уроках, слід писати на дошці. На певний відрізок часу дається лише одне завдання. Якщо учневі необхідно виконати більше завдань, то їх пропонують йому у вигляді послідовних частин, і вчитель періодично контролює хід роботи над кожною із частин, роблячи де це необхідно виправлення. Потрібна постійна індивідуальна допомога у виконанні класних і домашніх завдань.

4. Позитивний ефект дає похвала гіперактивного учня при швидкому і успішному виконанні завдання. Однак, коли він працює повільно і відволікається, то можна похвалити його сусідів за партою.

5. Ніколи не слід говорити учневі в присутності однокласників про те, що він занадто багато рухається, і тому виставляти його перед усіма як приклад поганої поведінки. Не можна карати за це.

6. Бажано, щоб не було криків і наказів, а також емоційно підвищеного тону, бо

гіперактивна дитина є дуже чутлива і швидко приєднується до такого настрою.

7.Треба не робити велику кількість зауважень, тому що постраждає самооцінка. Необхідно частіше хвалити дитину за успіхи і досягнення, навіть незначні, але заслужені.

8.Не використовувати різкі заборони, які починаються словами „ні” і „не можна”. Гіперактивна дитина є імпульсивною, тому скоріш за все відреагує на таку заборону непослухом чи вербальною агресією. Тому потрібно говорити спокійно і стримано, і дати можливість вибору: наприклад, якщо дитина носиться, як вихор по кімнаті, то потрібно запропонувати: побігати на дворі чи послухати розповідь дорослого (читання).

9.Потрібно не дозволяти дітям довгі заняття на комп'ютері чи перегляд телевізійних передач довготривалих, які сприяють емоційному збудженню дитини.

10.Можна використовувати спеціальні фізкульт-хвилинки, фізичні вправи, які можуть виконуватися дітьми й сидячи за партою, або дозволити гіперактивній дитині встати і недовго постояти чи походити класом в тій його частині, де на нього не будуть звертати уваги інші учні. Можна давати доручення: витерти дошку, зібрати зошити тощо.

11.Для нейтралізації гіперактивності та зняття агресивності проводяться спортивні змагання командного типу, наприклад: „Веселі старты”, змагання з баскетболу, волейболу, тенісу.

12.Корекційні заходи щодо таких дітей повинні мати комплексний характер, тобто проводитись за участю психоневролога, психолога, педагогів і батьків.

Підготувала:

практичний психолог Телешман В.І.